

PĻAUJAS SVĒTKI

Maleahijas grāmata 3

6 "Jo Es esmu Tas Kungs, un Es nepārveidojos, un jums, Jēkaba bērniem, vēl nebūs būt pagalam.
7 Jau kopš savu tēvu laikiem jūs arvien esat novērsušies no Maniem baušļiem un neesat tos ievērojuši. Tad nu atgriezieties tagad pie Manis, un arī Es gribu atgriezties pie jums, saka Tas Kungs Cebaots, tad jūs atkal sakāt: kā tad mēs lai atgriežamies?
8 Vai ir pareizi, ka cilvēks krāpj Dievu, kā jūs Mani krāpjat? Jūs tad sakāt: kā tad mēs Tevi krāpjam? - ar desmito tiesu un labprātīgiem upuriem.
9 Tādēļ jau jūs esat nolādēti, tā ka viss krīt jums no rokām un iet jūsu rokās bojā, jo jūs visi vienā kopā cits pār citu Mani krāpjat!
10 Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un **pārbaudiet tad Mani šai ziņā**, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!
11 Un Es padzišu, jums palīdzēdams, rijīgo postītāja kukaini no jūsu labības laukiem, lai viņš tos neizposta un lai koks jūsu vīna dārzā jums nebūtu neauglīgs, saka Tas Kungs Cebaots,
12 lai arī visas tautas jūs daudzīnātu par svētlaimīgiem, jo jums pašiem būs lielu labumu un augstas cieņas pilnai zemei būt, saka Tas Kungs Cebaots,

Galatiešiem 6

7 Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! **Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus.**
8 Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību.
9 Tad nu nepiekusīsim, labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim.
10 Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem.

Mateja 13: 31-32

31 Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja un sacīja: "Debesu valstība līdzinās sinepju graudiņam, ko kāds cilvēks ņēma un iesēja savā tīrumā.
32 Šī ir gan **mazākā no visām sēklām**, bet, kad tā uzaug, tad tā ir **lielāka par citiem** dārza stādiem un top par koku, tā ka putni apakš debess nāk un taisa ligzdas viņa zaros."

Dieva radišanas likumi

Šodien ir Pļaujas svētku diena mūsu baznīcā. Citi to dēvē par pateicības dienu, un tas ir ļoti atbilstoši. Mēs nākam uz Dieva namu, lai pateiktu vienkāršu cilvēcīgu paldies Dievam par zemes augļiem, Viņa rūpēm par mūsu dzīvību. Zemniekam tas saistās ar novāktu ražu, kas sakrāta noliktavās, kas uzturēs viņa ģimeni visu turpmāko laiku - pateicība par to Dievam!
Dievs, radot debesis un zemi, ir iedibinājis kādus noteiktus likumus, kas kā pilāri uztur Viņa radīto pasauli. Tas ir Dieva iestādīts negrozāms matemātisks likums, ka lai tiktu pie augļa ir jāiesēj sēkliņa. Arī šīs dienas vēsts dinamika ir ļoti skaidra - kaut kas tiek iesēts, tas aug un galu galā nes augļus, kurus sējējs ar prieku vai bēdām ievāc. Rezultāts ir izrietošs no iesākuma. Auglis ir izrietošs no sēkliņas. Tas ir Dieva likums debesis un virs zemes.
Mateja evaņģēlijā ir vēsts par to kā kaut kas mazs un niecīgs - sinepju graudiņš - pārtop par kaut ko lielu, neizsakāmi lielāku. Iepriekš ir vēsts arī par to, ka tāpat kā dabā - labība un nezāles - tas notiek arī garīgās lietās - no maza sākuma rodas lielas gan labas, gan sliktas lietas. Savā ziņā cilvēka dzīvi var uzlūkot pēc tā

kādus augļus viņš vāc - labus vai indīgus. Un tad ir iemesls jautāt kas, tad, cilvēka dzīvē visu šo laiku ir ticis sēts!? Un varbūt vajag pamainīt sēklas?

No sākta gala Bībelē mēs redzam to, ka Dievs runā ar cilvēku par dziļi garīgām lietām izmantojot piemērus no tās pašas dabas. Piemēram - **Mācieties līdzību no vīģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt.** Kāpēc tā!? Iespējams viena atbilde meklējama apstākļi - cilvēka šaubas par Dievu. Redziet, cilvēks ir labi uztvēris, ka dabā darbojas Dieva iestādīti nesatricināmi likumi. Un tie ir - no vienas sēklas rodas daudz augļu! Ābola sēkla un ābele, labības grauds un labības vārpa - nevienā tas neizraisa izbrīnu. Mēs zinām - tā tas ir, tā tas darbojas. Otrs nesatricināms likums ir - ko sēsi, to pļausi. Diez vai kāds iestādot bumbieri gaidītu no tā arbūzus. Tas viss tā ir - negrozāmi un pašsaprotami.

Bet, tai pat laikā, kad cilvēks sāk domāt par garīgām lietām, tā dzimst šaubas - nez, vai Dieva likumi darbojas arī garīgās lietās, kas skar manu dzīvi!? Tā arī Kristus jautā - **Ja jūs neticat, kad Es jums stāstu par zemes lietām, kā jūs ticēsīt, kad Es jums stāstīšu par debess lietām?** Šodien Dieva vārds mums parāda trīs jomas no cilvēka dzīves, kurās arī darbojas šie paši Dieva iestādītie likumi. Pieminēsim, ka šie likumi ir doti cilvēkam, kas nav pašpietiekams. Mūsu dzīves kvalitāte ir pilnīgi no tiem atkarīga.

Sēšana dzīves svētībai

Un tā - viena joma ir cilvēka dzīves svētība. Tas ir tas pēc kā mēs visi kārojam - Dieva svētības piepildītu ikdienu. Tā ir garīga lieta, lai arī izskatās materiāli taustāma. Arī lūgums “ mūsu dienīško maizi dod mums šodien” ir dziļi garīgs, kaut arī runa iet par maizi - ikdienišķu pārtikas produktu. Malehahijas grāmatā Dievs uzdod cilvēkam jautājumus, kas liek aizdomāties. **Jau kopš savu tēvu laikiem jūs arvien esat novērsušies no Maniem baušļiem un neesat tos ievērojuši. Tad nu atgriezieties tagad pie Manis, un arī Es gribu atgriezties pie jums, saka Tas Kungs Cebaots, tad jūs atkal sakāt: kā tad mēs lai atgriežamies? Vai ir pareizi, ka cilvēks krāpj Dievu, kā jūs Mani krāpjat? Jūs tad sakāt: kā tad mēs Tevi krāpjam? - ar desmito tiesu un labprātīgiem upuriem. Tādēļ jau jūs esat nolādēti, tā ka viss krīt jums no rokām un iet jūsu rokās bojā, jo jūs visi vienā kopā cits pār citu Mani krāpjat! Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klēti tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!** Teksts uzrāda kādu problēmu - cilvēki ir atkāpušies no kādiem Dieva iedibinātiem likumiem, kā rezultātā ir mainījusies viņu dzīves kvalitāte, kas, savukārt, liek viņiem būt bēdīgiem. Šeit Dievs provocē cilvēku uzticēties, ka tie paši sēšanas un pļaušanas likumi, kas darbojas zemes lietās, darbojas arī garīgās lietās. Ievērojiet, Dievs nesaka - atnesiet vienu denāriju uz Dieva namu un mājās zem gultas jūs maģiski atradisiet 100 denārijus, bet Dievs saka - **Es padzišu, jums palīdzēdams, rījīgo postītāja kukaini no jūsu labības laukiem, lai viņš tos neizposta un lai koks jūsu vīna dārzā jums nebūtu neauglīgs.** Proti, postītājs kukainis ir problēma ar kuru tu neesi rēķinājies, kas sagrauz visu, ko tu esi plānojis un cerējis. Caur to rodas situācija, kas ietverta vārdos - **Tādēļ jau jūs esat nolādēti, tā ka viss krīt jums no rokām un iet jūsu rokās bojā.** Cilvēks kādu dienu var konstatēt - man dzīvē viss krīt ārā no rokām, nav svētības. Dievs atklāj, ka izeja no šāda stāvokļa ir nevis vēl labākā cilvēka pūļu plānošanā, bet Dieva likumu ievērošanā. Dievs provocē cilvēku sakot - **pārbaudiet tad Mani šai ziņā.**

Šī principa darbības lielais auglis ir baznīcas pastāvēšana virs zemes, bet efekts - cilvēka ikdienas svētība. Protams, cilvēku baznīca virs zemes tiek uzturēta nevis ar eņģeļu zelta matiem, bet cilvēku ziedojumiem. Un baznīca ir vajadzīga cilvēkam, nevis eņģeļiem, lai būtu kur atnākt un sakārtot savu dzīvi Dieva priekšā. Ja cilvēks grib dzīvot “uz vella paraušānu”, tad, protams, baznīca nav vajadzīga. No ziedojumiem tiek uzturētas trīs konkrētas lietas - nams, priesteris un dievkalpošana, kas caur to nāk. Kāds atnes mazāk, kāds atnes vairāk, bet kopā veidojas draudzes budžets. Tātad - sējot Dieva lietās cilvēkam ir absolūts nonākt pie paša laicīgās dzīves stabilitātes bez kukaiņiem. Tā ir viena vēsts šodien.

Sēšana cilvēku attiecībās

Tālāk, runājot par cilvēka dzīvi, Dievs atgādina - mēs dzīvēs pļaujam TO, ko esam cītīgi sējuši. Ikviens cilvēks parasti vēlas labas attiecības ar saviem līdzcilvēkiem, bet attiecības ir lauks, kurā ir jāsēj, un iespējams, arī jāravē. Salamans saka - **Daudz laba sev iegūst virs ar savas mutes nopelniem, un cilvēkam tiek atlīdzināts pēc viņa roku veikuma.** Vēl viņš saka - **Nāve un dzīvība stāv mēles varā; kas mīl savas mēles māku, tas baudīs no tās augļiem.** Kāds cilvēks kādā savas dzīves posmā aizdomājas - kāpēc visi no manis ir novērsušies un negrib mani pazīt!? Iespējams, šāds cilvēks visu šo laiku ir runājis dažādas negācijas pret citiem, konstanti sējis cilvēkos pazemojumu, sarūgtinājumu un dusmas. Tad, nu, ir

attiecīgi augļi. Kamēr viņš darbā bija priekšnieks viņu bija spiesti paciest, bet kad viņa laiks aiziet, aiziet arī piemiņa par viņu. Cilvēciskās attiecības ir viens milzīgs lauks, kurā ik dienas mēs kaut ko nemitīgi sējam. Ko sējam - tas taps redzams no augļiem. Mums kā kristiešiem īpaši ir jāpiedomā par to sēklu, ko sējam šajā laukā. Pāvils Tītam rakstīja - **Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedevis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite. Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi! Kristus vārds lai bagātīgi mājō jūsos: pamācaīt un paskubinaīt cits citu visā gudrībā ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, žēlastībā dziedādami savās sirdīs Dievam! Un visu, ko vien jūs darāt vārdos vai darbos, to visu darait Kunga Jēzus Vārdā, pateikdamies Dievam Tēvam caur Viņu. Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, tā tas pieklājas Tā Kunga draudzē. Vīri, mīliet savas sievas un neesiet skarbi pret viņām. Bērni, klausait saviem vecākiem visās lietās, jo tas patīk Tam Kungam. Tēvi, nekaitinaīt savus bērnus, lai tie netop bailīgi. Kalpi, klausait visās lietās saviem laicīgajiem kungiem, ne vien acu priekšā, kā tādi, kas cilvēkiem grib izpatikt, bet ar neviltotu sirdi, Kristus bijībā. Visu ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, jo jūs zināt, ka Tas Kungs par atmaksu jums dos debesu mantojumu. Jūs jau kalpojat savam Kungam - Kristum. Kas nepareizi darijis, dabūs pelnīto atmaksu; tur neuzlūko cilvēka vaigu.**

Sēšana mūžībai

Ir kāda trešā joma, kur darbojas tie paši sēšanas - pļaušanas likumi. Mēs varam domāt par savu likteni vislielākajā mērogā - kādā mūžībā es ieiešu!? Tās būs mūžīgas debesis, vai mūžīgs izmisums?

Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus. (gal.6:7) Redziet, šeit atkal ir norāde uz likumsakarību.

Es nedomāju, ka visiem tagad jātop par mūkiem, bet - kā mana dzīve, manas ģimenes dzīve saskan kaut vai ar pirmējiem trim baušļiem? Pāvils raksta - **Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību (gal.6:8).** Katrs dievkalpojums, katra Bībeles stunda, katra lūgšana, katrs Dieva mīlestības vārdā veikts labs darbs šajā pasaulē ir kā maza sēkliņa, kas sēta pļaušanā uz Debesu valstību. Grauds un pelava - Dievs un pasaule - garīgais un profānais - tas arvien pasaulē atrodas blakus. Mūsu ienaidnieks velns aktīvi sēj mūsu dzīves laukā nezāles, lai tajās noslāptu viss mūsu liktenis. Nezāle ir augs, kas aug pati sev, savai iegribai, tā nenes nekādus augļus, nekā paliekoša. Lai nu tā būtu, bet bēdīgais ir tas, ka tā nomāc labību - to, kas nes augļus, nes paliekošo mūsu dzīvībai. Mums arvien jāpiedomā par debesu valstības gaudiem - lai to ir vairāk, lai tie ir auglīgāki, lai tiem top atvēlētas arvien jaunas teritorijas mūsu sirdīs, domās un dzīvošanā. Pāvils saka - **kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību.** Pats Dievs Svētais Gars caur baznīcu jau arī ir tas Sējējs, kas sēj mūsos sēklas no Dieva, lai mēs varētu pļaut no Svētā Gara dotā un audzētā mūžīgo dzīvību. Mateja evaņģēlijā mēs redzam to, ka tam var būt visai niecīgs sākums - kā sinepju sēkliņa. Bet šajā sēkliņā ir milzīgs debesu koka potenciāls. Tāpēc nenoniecini nevienu, ne vismazāko lietiņu Debesu valstības lietās - tai ir milzīgs potenciāls. Maza lūgšana, mazs Bībeles pants, maza ticības liecība, mazs dievkalpojums - no tā veidojas lielas lietas.

Noslēgums

Visa šī pasaule, kurā mēs dzīvojam ir balstīta kādos likumos. Šos likumus kopš radīšanas dienas ir iedibinājis Dievs. Cilvēks var veidot savu dzīvi tos ignorējot, vai ievērojot, protams. Atšķirība, vienīgi, būs redzama ikdienā, dzīvē un mūžībā - trīs mūsu pastāvēšanas jomās. Patiesībā mēs esam brīvi izvēlēties likumus pēc kuriem mēs gribam veidot savu dzīvi. Mēs neesam pārdoti verdzībā pasaules likumiem, ka mums būtu jālikst zem tiem ikdienas. Dievs mums ir devis ticības spārnus, ar kuriem kā eņģeļi mēs varam pacelties pāri zemei, ikdienai, ierasto lietu kārtībai, tai straumei, kurā ikdienas plūst miljoniem cilvēku. Kā eņģeļi ir brīvi no zemes, tā ticīgais ticībā ir brīvs no piesietības pasaules likumiem. Mēs esam brīvi veidot savu ikdienu, savas attiecības, savu dzīvi un savu mūžību. Atliek tikai izšķirties to darīt. Mēs varam sēt Dieva dotās sēklas savā dzīves zemē - augļi no tā ieteiksies debesis, kur ir miers, harmonija un dzīvības līdzsvars. Atliek tikai iesēt mazu sēkliņu, sakot Dievam Jā.

Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja un sacīja: "Debesu valstība līdzinās sinepju gaudiņam, ko kāds cilvēks ņēma un iesēja savā tīrumā. Šī ir gan mazākā no visām sēklām, bet, kad tā uzaug, tad tā ir lielāka par citiem dārza stādiem un top par koku, tā ka putni apakš debess nāk un taisa ligzdas viņa zaros."
Bagātu jums sēju! Āmen.